

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Difficultates itineris eorum, n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

rat (occiso enim Guisio Rhemis Duacum rursus translatum est) *Personium* ro- 1588.
garat ut explicatis Regi & numero Alumnorum & impensarum angustiis im-
petraret incrementum illius pecuniæ quam eius opera quotânis liberaliter Rex
soluendam pridem constituerat. *Personius*, Regis pertentata mente, respondet
difficiliter ad vetera refarciendâ inducendum, noui operis gloriâ capi potius;
Igitur cum numero grauaretur *Barrettus*, mitteret ad se decem aut duodecim
bonæ spei iuuenes; non dubitare quin eos esset collocaturus apud Prælatos sibi
beneuolos, virosque alios Principes, qui sumptum interea facerent dum certior
ratio se ostenderet. Rhemis mittuntur *Henricus Floydus* diaconatu, *Ioannes*
Blaefannus Subdiaconatu initiati, & *Ioannes Boswell*. Ardebat id temporis
bello Gallia Principes Fæderatos inter & Nauarræ Regem, erantque itinera fre-
quenti milite impediussima; neque quàm per Gallias alia patebat. Itaque modò
in huius modò in alterius copias incurrentes, Dei tamen clementiâ incolumes
euasere. Plessio Mornæo (qui Calvinianæ Hæresis præcipuum quoddam colu-
men haberi voluit) difficillimè persuasum est Anglos Catholicos, eosque in
Cleri ordinem promotos, alio fine ad Hispanum, Angliæ inimicum, proficisci,
quàm ut Principi suo & Regno incommodarent (nam illud Hispanus nuperrimè
ingenti Classe vexarat) eo ipso vero tempore naues infestæ ab Anglis
parabantur ad Lusitaniam inuadendam: Aiebat ea propter aut proditores hos
esse, aut exploratores; mittendos potius Rupellam atque inde in Angliam
(quemadmodum quosdam antea miserat morte deinde pro Christo perpassa
gloriosos) Illi *Espemonij* literis muniti (sub quo *Samurium*, cui *Mornæus* im-
perabat) fidentiusque de studijs persequendis locuti, quorum solummodo de-
siderio iditer occaperant, accedente gratia Coniugis *Plessij*, dimissi tandem
sunt, id tantum, virgente *Plessio*, in se recipientes, ut nè Hispani fierent.

II, *Nanneto* *Bilbaum* soluentibus, *Burgis* Castellæ non minori cum pro-
cella, quàm in Gallijs à tergo reliquerant, luctandum fuit. Postridie quàm in
eam urbem venissent, redeuntibus à principe Ecclesia ad hospitium iniiciuntur
ab Inquisitorum apparitoribus manus: quo delatore, quo uè instigatore incer-
tum est. Clamatur tota urbe, Lutherani, Fratres *Draci* (eius scilicet qui pyrati-
cam ijs in oris pridem exercuerat, & tum *Classem*, quam diximus, ducebat in
Lusitaniam) rapiuntur ad ergastulû; expilantur sarcinæ; pecunia surripitur. At
Inquisitorû Senatus nullare in sarcinis reperta de qua quisquam suspicari posset,
inspectis deinde literis quas & Rhemis afferebant à Prælide *Barretto*, & accepe-
rant Lutetiæ à Patre quodam Hispano Theologiæ Lectore ad Rectorem *Bur-*
gensis Collegij, commode de nocte haberi iussit: Tum postridie vocatos in
Aulam, explicatisque frequenti concione causis itineris, copiosè laudatos di-
mittit liberos. At in pecunia (quæ erat omnium communis) non minima dif-
ficultas. Negabat *Commentariensis* obstinatissimè ullam esse lurreptam: Affir-
mabat *Blaefannus* à quo fuerat ablata; notabatque numerum & speciem sep-
tendecim aureorum nummûm Hispaniensium. Nullo teste, infirma assertio.
Vicit tamen externorum hominum probatum iam cognitumque proposi-
tum: Qui